

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 42Ek/602/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119268690
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Pazourková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119268690.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 37 927 795 proti povinnému: S. S., M.. XX.X.XXXX, A. Q. R. Q. XX, XXX XX R. Q., o vymoženie peňažného nároku oprávneného vo výške 2.596,82 EUR s príslušenstvom, vedenej pred súdnym exekútorom: PhDr. Mgr. Jozef Ružarovský, so sídlom exekútorskeho úradu Kollárova 34, 91701 Trnava, IČO: 42286301, pod sp. zn. 363EX 328/19, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 11.04.2019 domáhal od povinného vymoženia sumy 2596,82 Eur s príslušenstvom, na základe vykonateľného exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda so sp.zn. 19Csp/56/2018 zo dňa 12.10.2018, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 08.12.2018 a Uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda so sp.zn. 19Csp/56/2018 zo dňa 20.12.2018, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 09.02.2019.

2. Súd na základe vyššie uvedeného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 12.06.2019 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi - PhDr. Mgr. Jozefovi Ružarovskému, so sídlom exekútorskeho úradu Kollárova 34, 91701 Trnava, IČO: 42286301, ktorý vedie exekúciu pod sp.zn. 363EX 328/19. Súdny exekútor zaslal povinnej upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 10.07.2019, ktoré bolo povinnej doručené dňa 31.07.2019.

3. Dňa 03.02.2021 doručila povinná súdnemu exekútorovi písomné podanie zo dňa 27.01.2021 označené ako „Návrh na zastavenie exekúcie podľa zákona 233/1995 Z.z. §61 k písm.a)d) Exekučného poriadku“. V predmetnom písomnom podaní povinná uvádza, že je účastníkom viacerých exekučných konaní a nie je schopná uspokojiť pohľadávku oprávneného. Povinná ďalej uvádza, že súdny proces zavinil oprávnený a rozhodnutie Okresného súdu Dunajská Streda so sp.zn. 19Csp/56/2018 zo dňa 12.10.2018 nikdy neprebrala, rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť a pôvodný veriteľ nikdy povinnému neposlal do vlastných rúk postúpenie pohľadávky na oprávneného. Povinná ďalej uvádza, že v prípade spotrebiteľských zmlúv medzi bankou a spotrebiteľom jednoznačne platí záver, že banka v postavení dodávateľa sa nemôže odchyliť od ustanovenia §92 ods.8 Zákona o bankách v neprospech spotrebiteľa, a to skrze materiálneho korektívu ochrany práv spotrebiteľa vyjadreného v ustanovení §54 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. §52 ods.2 Občianskeho zákonníka, nakoľko je zjavné že takýmto odklonom by bol porušený Občiansky zákonník a spotrebiteľ by si objektívne zhoršil svoje zmluvné postavenie. Povinná dáva do pozornosti §526 Občianskeho zákonníka, Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn.7Co/203/2017, Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.17Co/117/2017, Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.17Co/87/2016, Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn.6Co/58/2016, Uznesenie Krajského súdu v Bratislave 6Co/203/2015,

Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn.25Co/145/2016, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn.2Co/493/2015 a Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.15Co/334/2016. Povinná taktiež popiera existenciu právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a uvádza, že oprávnený nie je aktívne vecne legitimovaný na vymáhanie pohľadávky. Povinná poukazuje aj na § 39 Občianskeho zákonníka, § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách, článok 46 ods.1 a 2 Ústavy SR, článok 6.Dohovoru o ochrane ľudských práv a Nález ÚS SR, sp.zn.:III.. ÚS 107/07. Povinná má taktiež za to, že súd nepodrobil súdnej kontrole zmluvu v súlade s Ústavou SR. Na záver povinná uvádza, že žiada aby exekúcia bola zastavená a nie je povinná strpieť procesné chyby súdov a súdnych exekútorov.

4. Oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je v celom rozsahu nedôvodný a exekúcia je vedená na základe právoplatných a vykonateľných exekučných titulov. Na záver uvádza, že povinný v podanom návrhu neuvádza žiadne nové okolnosti, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by bránili jeho vymáhateľnosti. Oprávnený navrhuje návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnuť v celom rozsahu.

5. Súdny exekútor sa k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie bližšie nevyjadril.

6. S poukazom na ust § 61k ods. 1 Exekučného poriadku: „Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a. po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b. exekučný titul bol zrušený,
- c. je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),
- d. sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.“

7. S poukazom na ust § 61k ods. 2 Exekučného poriadku: „Povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.“

8. S poukazom na ust § 61k ods. 5 Exekučného poriadku: „Návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.“

9. S poukazom na ust § 61l ods. 1 Exekučného poriadku: „O návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.“

10. S poukazom na ust § 61l ods. 2 Exekučného poriadku: „Na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariaďovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.“

11. S poukazom na ust § 61l ods. 3 Exekučného poriadku: „Ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.“

12. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladom vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a ktorý povinný dobrovoľne nespľnil.

13. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu zákon umožňuje povinnému brániť sa proti nedôvodne začatej a neprípustnej exekúcii a v prípade jeho uplatnenia vzniká povinnosť súdu preskúmať oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie s prihliadnutím na všetky skutočnosti uvádzané povinným, a s ktorými zákon spája zastavenie exekúcie. Z uvedeného dôvodu musí byť návrh na zastavenie exekúcie náležite odôvodnený. Dôkazné bremeno spadá na ťarchu povinného, ktorý okrem povinnosti tvrdenia je povinný súdu predložiť všetky dôkazy, ktoré by jeho tvrdenia potvrdili.

14. Z hľadiska času podania návrhu na zastavenie exekúcie rozlišujeme návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom a bez odkladného účinku. Len odôvodnený návrh na zastavenie exekúcie podaný do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie má odkladný účinok. Argumentum a contrario neodôvodnený návrh, hoci podaný v lehote 15 dní, nemá odkladný účinok. Povinný musí uplatniť všetky skutočnosti, ktoré sú mu známe. Neskôr podané návrhy môžu obsahovať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15-dňovej lehoty. Ďalšie podané návrhy musia obsahovať opäť len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu. Výnimku predstavujú skutočnosti, ktoré nemohli povinní bez vlastnej viny uplatniť skôr. Neskôr podaný návrh na zastavenie exekúcie už nemá odkladný účinok.

15. Po preskúmaní spisového materiálu exekučný súd zistil, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnej doručené dňa 31.07.2019 a povinná podala návrh na zastavenie exekúcie dňa 03.02.2021. Na základe uvedeného exekučný súd konštatuje, že povinná podala návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. V takomto prípade povinná môže v návrhu na zastavenie exekúcie namietat len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie s výnimkou skutočností, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť (§ 61n ods. 3 Exekučného poriadku).

16. Dôvod zastavenia exekúcie uvedený povinnou v návrhu na zastavenie exekúcie spočíva v nemajetnosti povinnej, v jej tvrdeniach, že exekučný titul nie je vykonateľný, že exekučný titul jej doručený nikdy nebol a že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré bránia jeho vykonateľnosti. Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie žiadnym spôsobom nepreukázala, že skutočnosť uvedená povinnou v návrhu na zastavenie exekúcie t.j. nemajetnosť povinného nastala po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnej alebo že povinná sa o tejto skutočnosti bez svojej viny dozvedela po uplynutí tejto lehoty.

17. Vzhľadom na to, že povinná v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázala, že dôvody zastavenia exekúcie nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a zároveň že ide o skutočnosti, ktoré povinná bez vlastnej viny mohla uplatniť v exekučnom konaní skôr, súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný. Preto súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol, tak ako je to uvedené v prvom výroku tohto uznesenia.

18. Nad rámec vyššie uvedeného exekučný súd považuje za potrebné uviesť, že nemajetnosť povinného nie je dôvodom zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Právna úprava zastavenia exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného, ktorý je fyzickou osobou sa nachádza v ustanovení § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, ktoré ako to uviedol právny zástupca oprávneného vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie obsahuje pomerne komplexnú a exaktnú úpravu zastavenia exekúcie pre nemajetnosť povinného, ktorý je fyzickou osobou. Podľa tohto ustanovenia exekúciu môže zastaviť súdny exekútor a to vydaním upovedomenia o zastavení exekúcie a to len za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Exekučný súd v tejto súvislosti konštatuje, že nie sú splnené podmienky na postup súdneho exekútora podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku a preto nie možné exekúciu zastaviť ani podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

19. Exekučný súd ďalej považuje za vhodné uviesť aj to, že exekúcia môže byť zastavená podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku iba vtedy, ak ide o také okolnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, ktoré sú trvalé a musia pôsobiť intenzívne a v podstatnej miere (musia mať dostatočnú relevanciu na zastavenie exekúcie). Nemajetnosť povinného ako aj nepriaznivá sociálna situácia povinného nie sú skutočnosti pôsobiace trvale. Zároveň možno v budúcnosti odôvodnene predpokladať, že nemajetnosť povinného a nepriaznivá sociálna situácia povinného pominú a následne bude možné

úspešne pokračovať v už prebiehajúcej exekúcii. Prirodzeným zmyslom výkonu exekúcie je, aby bola exekúcia vykonaná, a nie aby bola zastavená; inými slovami podstatou exekučného konania resp. exekúcie je vymoženie pohľadávky priznanej exekučným titulom v prospech oprávneného (Uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 1963/2004 zo dňa 22. septembra 2005). Tomu zodpovedá aj miera ochrany, ktorá môže byť zo strany exekučného súdu poskytovaná povinnému, a ktorá je limitovaná tiež tým, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul.

20. Podkladom na vykonanie exekúcie bol - Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda so sp.zn. 19Csp/56/2018 zo dňa 12.10.2018, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 08.12.2018 a Uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda so sp.zn. 19Csp/56/2018 zo dňa 20.12.2018, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 09.02.2019. V tejto súvislosti exekučný súd musí zopakovať, že exekučné konanie nie je preskúmvacie konanie ku konaniu, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Exekučné konanie nie je ani konaním, v ktorom sa exekučné tituly preskúmvajú. Exekučné konanie nie je ďalšou procesnou inštanciou civilného procesu a ani opravným konaním vo vzťahu ku konaniu, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Súd taktiež uvádza, že povinná mala možnosť využitia opravného prostriedku proti exekučnému titulu a o tejto skutočnosti bol riadne poučená.

21. Každý exekučný titul sa vyznačuje formálnou i materiálnou právoplatnosťou. Formálna právoplatnosť vykonávaného rozhodnutia znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok. Materiálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že medzi účastníkmi na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom. Formálna právoplatnosť sa považuje za bezvýnimčnú, čo znamená, že rozhodnutie buď je alebo nie je napadnuteľné opravnými prostriedkami, materiálna právoplatnosť sa vyznačuje väčšou flexibilitou. Jediným exekučným titulom, ktorý môže exekučný súd preskúmať po hmotnoprávnej stránke, teda aj z materiálnej právoplatnosti, je rozhodcovský rozsudok. Ostatné exekučné tituly môže exekučný súd skúmať len z formálnej stránky.

22. Exekučný súd konštatuje, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na podklade právoplatných a vykonateľných exekučných titulov, kde bola povinnej uložená povinnosť uhradiť oprávnenému pohľadávku vo výške 2596,82 Eur s prísl., ktorá zo strany povinnej nebola splnená. Súd zároveň dodáva, že povinná sa okrem vyššie uvedeného neopiera o iné tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie.

23. Súd má taktiež za preukázané, že povinná Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda so sp.zn. 19Csp/56/2018 zo dňa 12.10.2018 prevzala dňa 16.11.2018 poštovou doručenkou na adrese 930 14 Dolný Bar 75.

24. Súd dospel k právnomu záveru, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinná nepreukázala súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Ex. por., v spojení so skutočnosťou, že súd ani z úradnej povinnosti nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie, a preto súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Ex. por. v celom rozsahu zamietol, tak ako je uvedené v I. výroku tohto uznesenia.

25. Podľa § 199 ods. 1 Exekučného poriadku: „Trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.“

26. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku: „Trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.“

27. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku: „Oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.“

28. Podľa § 13a ods. 2 písm. b) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, (ďalej len "vyhl.č. 655/2004 Z.z."): „Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby, ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia,

návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.“

29. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel, a ktoré by pri riadnom priebehu konania nevznikli. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie. Keďže súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol, povinná nemá nárok na náhradu trov konania. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že oprávnený je právne zastúpený, avšak nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie si neuplatnil, preto súd o nich nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.